ختم سوره های یس و واقعه

همراه با زیارت عاشورا و دعای توسل

واحد پژوهش
انتشارات مسجد مقدس جمکران

بسم الله الرحمن الرحیم

ختم سوره‌های یس و واقعه

نویسنده:

واحد پژوهش مسجد مقدّس جمکران

ناشر چاپی:

انتشارات مسجد مقدّس جمکران

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

ختم سوره‌های یس و واقعه

مشخصات کتاب

عنوان قراردادی : قرآن -- ختم (یس) قرآن -- ختم (واقعه) عنوان و نـام پدیـدآور : ختم سوره‌هـای یس و واقعه : به ضـمیمه دعای توسـل - زیـارت عـاشورا- نماز امام زمان (علیه‌السـلام) و اعمال مسـجد مقـدس جمکران/ تحقیق و ترجمه واحـد پژوهش انتشارات مسـجد مقـدس جمکران. مشـخصات نشـر : قم: مسـجد مقـدس جمکران ۱۳۸۹. مشـخصات ظـاهری : ۱۱۲ص. ۵/۱۱ × ۵/۱۶ س‌م. شابک : ۷۰۰۰ ریال (چاپ چهارم) ؛ ۷۰۰۰ ریال چاپ پنجم ۹۷۸-۹۶۴-۸۴۸۴-۱۴-۴ ؛ ۷۰۰۰ ریال (چاپ ششم) یادداشت : چاپ چهارم: زمستان ۱۳۸۸. یادداشت : چاپ پنجم. یادداشت : چاپ شـشم : تابستان ۱۳۸۹. یادداشت : عنوان روی جلد : ختم سوره‌های یس و واقعه همراه بـا زیـارت عـاشورا و دعای توسل. عنوان روی جلـد : ختم سوره‌های یس و واقعه همراه با زیارت عاشورا و دعای توسـل. موضوع : قرآن -- ختم (یس) موضوع : قرآن -- ختم (واقعه) موضوع : دعاهـا شـناسه افزوده : مسـجد جمکران (قم). واحد پژوهش شـناسه افزوده : مسـجد جمکران (قـم) رده بنـدی کنگره : BP۶۴/۶۸۲ /آ۳م۴۷ ۱۳۸۹ رده بنـدی دیویی : ۲۹۷/۱۱۲ شماره کتابشناسی ملی : ۲۲۴۴۸۴۰

خواص سوره یس

در کتاب بحار الانوار (ج ۹۲، ص ۲۸۸) ابوبصـیر از امام صادق‌علیه السـلام روایت کرده که فرمود: هر چیزی قلبی دارد و قلب قرآن سوره یس است، هر کس آن را پیش از خواب و یا در روز پیش از فرا رسـیدن شب تلاوت کنـد، در آن روز از گروهی که در پناه خداونـد و روزی آنان مقرّر شـده است، خواهـد بود. هر کس شب پیش از خواب آن را تلاوت کنـد، خداونـد (برای مراقبت از او) هزار فرشـته می‌گمارد تا او را از شـرّ هر شیطان رانده شده و از هر آسیبی مصون بدارند، و اگر در همان روز بمیرد، خداوند او را به پاداش این عمل (تلاوت سوره یس) وارد بهشت می‌کند و به هنگام غسل سـی هزار فرشـته (بر جنازه او) حاضـر شده و همه برای او طلب آمرزش می‌کننـد و با حال استغفار او را تا قبر بدرقه می‌کنند. و هنگامی که به خاك سپرده شد، آن فرشـتگان در درون قبر او خـدا را عبـادت می‌کننـد و ثواب آن را به او می‌دهنـد و قبر او تا آن‌جا که چشم او کار می‌کنـد گشاده می‌گردد و از فشار قبر ایمن می‌شود و همواره تا به حشـر نوری از قبر او تا آسـمان می‌تابـد. و هنگامی که خداوند او را از قبر برانگیزد، فرشـتگان با اویند و او را بـدرقه می‌کننـد و به رویش لبخنـد می‌زننـد و او را به خیر و نیکی بشـارت می‌دهنـد تـا او را از صـراط و میزان بگذراننـد و او را در جایگـاهی قرار دهنـد که هیـچ مخلـوقی جز کرّوبیـان و پیـامبران الهی، آن مقـام و منزلت را نشایـد و او بـا پیـامبران الهی در پیشگـاه خداوند می‌ایستد و با غمگساران غم نمی‌خورد و با اندوه‌گینان به اندوه نمی‌نشیند و با زاری زاری کنندگان زاری نمی‌کند. آن‌گاه پروردگار تبارك و تعالی به او می‌فرماید: ای بنده من! شفاعت کن، من شفاعت تو را درباره هر کس که خواهی می‌پذیرم. ای بنده من! از من بخواه، پس هر چه بخواهی تو را خواهم داد. پس حـاجت خود را از خـدا می‌طلبـد و حـاجتش برآورده می‌شود، شـفاعت می‌کند و شـفاعت او پذیرفته می‌شود، مانند دیگران به حساب او نمی‌رسند و مانند دیگران او را توقیف و بازداشت نمی‌کنند و چون خـوار شـدگان زبـون و خـوار نمی‌گردد و مکافـات گناهـان و اعمـال ناپسـندی کـه انجـام داده است، دامن‌گیر او نمی‌شـود، و نـامه سرگشاده ای به او داده می‌شود تا از درگاه خـدا فرود آیـد و همه مردم (با دیدن او) از روی تعجّب به هم می‌گویند: خداوند پاك و منزّه است! این بنده حتّی یک گناه هم ندارد و از هم دمان و همراهان حضـرت محمدصـلی الله علیه وآله وسلم خواهد بود. و نیز در بحار الانوار (ج ۹۲، ص ۲۸۹) جـابر جعفی از امام باقرعلیه السـلام روایت کرده که فرمود: هر کس در عمر خود یك بار سوره یس را بخوانـد، خداونـد به شـماره هر آفریـده‌ای در دنیا و آخرت و آنچه در آسـمان است دو میلیون حسـنه نوشـته و به همین انـدازه از

گناهانش پاک می‌کند و دچار تنگ‌دستی و بدهکاری و خانه خرابی و رنج و دیوانگی نشود و به جذام و وسواس و سایر بیماری‌های زیان آور مبتلاـ نمی‌گردد و خداوند دشواری مرگ را بر وی آسان می‌کند و خود کار قبض روحش را به عهده می‌گیرد و در زمره کسانی خواهد بود که خداوند متعال گشایش روزی و شادمانی او به هنگام مرگ و اسباب خشنودی به پاداش‌های اخروی او را تأمین کرده است، آن‌گاه خداوند متعال به تمام فرشتگان خود در آسمان‌ها و زمین خطاب می‌کند: من از این بنده خود راضی شدم، شما هم برای او طلب آمرزش کنید. (ثواب الاعمال شیخ صدوق)

طریقه ختم سوره یس

هر گاه حاجتی داشته باشی، در روز یا شب، به نیّت برآورده شدن حاجت وضو بگیر، رو به قبله صد بار بر محمد و آل محمدعلیهم السلام صلوات بفرست، و با در نظر گرفتن نکات زیر شروع به خواندن سوره یس بنما: ۱. در سه جا حاجت خود را از خاطر بگذران: الف) بعد از آیه ۱۲ (فِی إِمامٍ مُبِینٍ) ب) بعد از آیه ۴۰ (فِی فَلَكٍ یَسْبَحُونَ) ج) بعد از آیه ۵۸ (سَلامٌ قَوْلاً مِنْ رَبٍّ رَحِیمٍ) ۲. چون به آیه (سَلامٌ قَوْلاً مِنْ رَبٍّ رَحِیمٍ) رسیدی، آن را هفت بار تکرار کن. ۳. بعد از هر «مَبِین» که می‌رسی، دعای نقل شده را بخوان و یا آنکه چون از خواندن تمام سوره فارغ شدی آن دعا را بخوان. در بعضی از کتابها نقل شده است که خواندن سوره یس در روز پنج شنبه برای وسعت رزق، و در روز سه شنبه برای دفع دشمن، و در روز یکشنبه برای رفعت و عزّت مجرّب است و برای برآورده شدن حاجت‌های دیگر، می‌تواند هر روز یا شب آن را بخواند. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ یس ۱ء وَالْقُرْآنِ الْحَكِیمِ ۲ء إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِینَ ۳ء عَلی صِراطٍ مُسْتَقِیمٍ ۴ء تَنْزِیلَ الْعَزِیزِ الرَّحِیمِ ۵ء لِتُنْذِرَ قَوْماً ما أُنْذِرَ آبآؤُهُمْ فَهُمْ غافِلُونَ ۶ء لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلی أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لا یُؤْمِنُونَ ۷ء إِنّا جَعَلْنا فِی أَعْناقِهِمْ أَغْلالاً فَهِیَ إِلَی الأَذْقانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ۸ ءوَجَعَلْنا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدّاً وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدّاً فَأَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ ۹ء وَسَوآءٌ عَلَیْهِمْ ءَ أَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لا یُؤْمِنُونَ ۱۰ء إِنَّما تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِیَ الرَّحْمنَ بِالْغَیْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِیمٍ ۱۱ء إِنّا نَحْنُ نُحْیِی الْمَوْتی وَنَكْتُبُ ما قَدَّمُوا وَآثارَهُمْ وَكُلَّ شَیْءٍ أَحْصَیْناهُ فِی إِمامٍ مُبِینٍ ۱۲ء سُبْحانَ الْمُفَرِّجِ عَنْ كُلِّ مَحْزُونٍ، سُبْحانَ الْمُخَلِّصِ عَنْ كُلِّ مَشْحُونٍ، سُبْحانَ الْمُنَفِّسِ عَنْ كُلِّ مَدْیُونٍ، سُبْحانَ العالِمِ عَنْ كُلِّ مَكْنُونٍ، سُبْحانَ مَنْ جَعَلَ خَزآئِنَهُ بَیْنَ الْكافِ وَالنُّونِ، سُبْحانَ مَنْ إِذا أَرادَ شَیْئاً أَنْ یَقُولَ لَهُ كُنْ فَیَكُونُ، فَسُبْحانَ الَّذِی بِیَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَیْءٍ وَإِلَیْهِ تُرْجَعُونَ. پس بگوید: اَللَّهُمَّ افْتَحْ لِی أَبْوابَ رَحْمَتِكَ وَأَبْوابَ خَزآئِنِكَ بِحَقِّ سُورَةِ یس وَبِفَضْلِكَ وَكَرَمِكَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ. پس صد مرتبه بگوید: یا مُفَرِّجَ الهَمِّ. و پس از آن بگوید: إِلهِی بِحَقِّ سِرِّ هذِهِ الأَسْرارِ وَبِحَقِّ كَرَمِكَ الْخَفِیِّ وَبِحَقِّ اسْمِكَ الْعَظِیمِ أَنْ تَقْضِیَ حاجاتِنا یا قاضِیَ الْحاجاتِ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ. وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلاً أَصْحابَ الْقَرْیَةِ إِذْ جآءَهَا الْمُرْسَلُونَ ۱۳ ءإِذْ أَرْسَلْنا إِلَیْهِمُ اثْنَیْنِ فَكَذَّبُوهُما فَعَزَّزْنا بِثالِثٍ فَقالُوا إِنّا إِلَیْكُمْ مُرْسَلُونَ۱۴ ءقالُوا ما أَنْتُمْ إِلّا بَشَرٌ مِثْلُنا وَما أَنْزَلَ الرَّحْمنُ مِنْ شَیْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلّا تَكْذِبُونَ ۱۵ء قالُوا رَبُّنا یَعْلَمُ إِنّا إِلَیْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ۱۶ ءوَما عَلَیْنا إِلَّا الْبَلاغُ الْمُبِینُ ۱۷ ءسُبْحانَ الْمُفَرِّجِ عَنْ كُلِّ مَحْزُونٍ، سُبْحانَ الْمُخَلِّصِ عَنْ كُلِّ مَشْحُونٍ، سُبْحانَ الْمُنَفِّسِ عَنْ كُلِّ مَدْیُونٍ، سُبْحانَ العالِمِ عَنْ كُلِّ مَكْنُونٍ، سُبْحانَ مَنْ جَعَلَ خَزآئِنَهُ بَیْنَ الْكافِ وَالنُّونِ، سُبْحانَ مَنْ إِذا أَرادَ شَیْئاً أَنْ یَقُولَ لَهُ كُنْ فَیَكُونُ، فَسُبْحانَ الَّذِی بِیَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَیْءٍ وَإِلَیْهِ تُرْجَعُونَ. پس بگوید: اَللَّهُمَّ افْتَحْ لِی أَبْوابَ رَحْمَتِكَ وَأَبْوابَ خَزآئِنِكَ بِحَقِّ سُورَةِ یس وَبِفَضْلِكَ وَكَرَمِكَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ. پس صد مرتبه بگوید: یا مُفَرِّجَ الهَمِّ. و پس از آن بگوید: إِلهِی بِحَقِّ سِرِّ هذِهِ الأَسْرارِ وَبِحَقِّ كَرَمِكَ الْخَفِیِّ وَبِحَقِّ اسْمِكَ الْعَظِیمِ أَنْ تَقْضِیَ حاجاتِنا یا قاضِیَ الْحاجاتِ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ. قالُوا إِنّا تَطَیَّرْنا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَیَمَسَّنَّكُمْ مِنّا عَذابٌ أَلِیمٌ ۱۸ء قالُوا طآئِرُكُمْ مَعَكُمْ ءَ إِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ۱۹ء وَجآءَ مِنْ أَقْصَی الْمَدِینَةِ رَجُلٌ یَسْعی قالَ یا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِینَ ۲۰ ءاِتَّبِعُوا مَنْ لا یَسْأَلُكُمْ أَجْراً وَهُمْ مُهْتَدُونَ ۲۱ء وَما لِیَ لا أَعْبُدُ الَّذِی فَطَرَنِی وَإِلَیْهِ تُرْجَعُونَ۲۲ ءءَ أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ یُرِدْنِ الرَّحْمنُ بِضُرٍّ لا تُغْنِ عَنِّی شَفاعَتُهُمْ شَیْئاً وَلا یُنْقِذُونِ ۲۳ ءإِنِّی إِذاً لَفِی ضَلالٍ مُبِینٍ ۲۴ ءسُبْحانَ الْمُفَرِّجِ عَنْ كُلِّ مَحْزُونٍ، سُبْحانَ الْمُخَلِّصِ عَنْ كُلِّ مَشْحُونٍ، سُبْحانَ الْمُنَفِّسِ عَنْ كُلِّ مَدْیُونٍ، سُبْحانَ العالِمِ عَنْ كُلِّ مَكْنُونٍ، سُبْحانَ مَنْ جَعَلَ

خَزآئِنَهُ بَيْنَ الْكافِ وَالنُّونِ، سُبْحانَ مَنْ إذا أَرادَ شَيْئاً أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ، فَسُبْحانَ الَّذِى بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ. پس
بگويـد: اَللَّهُمَّ افْتَحْ لِى أَبْوابَ رَحْمَتِكَ وَأَبْوابَ خَزآئِنِكَ بِحَقِّ سُورَةِ يس وَبِفَضْلِكَ وَكَرَمِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ. پس صد مرتبه
بگويد: يا مُفَرِّجَ الهَمِّ. و پس از آن بگويد: إِلٰهِى بِحَقِّ سِرِّ هذِهِ الأَسْرارِ وَبِحَقِّ كَرَمِكَ الْخَفِيِّ وَبِحَقِّ اسْمِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَقْضِىَ حاجاتِنا
يا قاضِىَ الْحاجاتِ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ. إِنِّى آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ٢٥ ءقِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قالَ يا لَيْتَ قَوْمِى يَعْلَمُونَ ٢٦ء بِما غَفَرَ لِى رَبِّى
وَجَعَلَنِى مِنَ الْمُكْرَمِينَ٢٧ ءوَما أَنْزَلْنا عَلى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمآءِ وَما كُنّا مُنْزِلِينَ ٢٨ء إِنْ كانَتْ إِلّا صَيْحَةً واحِدَةً فَإِذا هُمْ
خامِدُونَ ٢٩ ءيا حَسْرَةً عَلَى الْعِبادِ ما يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلّا كانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُونَ ٣٠ء أَ لَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لا
يَرْجِعُونَ ٣١ء وَإِنْ كُلٌّ لَمّا جَمِيعٌ لَدَيْنا مُحْضَرُونَ ٣٢ ءوَآيَةٌ لَهُمُ الأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْناها وَأَخْرَجْنا مِنْها حَبّاً فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ٣٣ ءوَجَعَلْنا فِيها
جَنّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنابٍ وَفَجَّرْنا فِيها مِنَ الْعُيُونِ ٣٤ ءلِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَما عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلا يَشْكُرُونَ ٣٥ ءسُبْحانَ الَّذِى خَلَقَ الأَزْواجَ
كُلَّها مِمّا تُنْبِتُ الأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمّا لا يَعْلَمُونَ ٣٦ ءوَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهارَ فَإِذا هُمْ مُظْلِمُونَ ٣٧ ءوَالشَّمْسُ تَجْرِى لِمُسْتَقَرٍّ
لَها ذلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ٣٨ ءوَالْقَمَرَ قَدَّرْناهُ مَنازِلَ حَتّى عادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ٣٩ ءلَا الشَّمْسُ يَنْبَغِى لَها أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ
سابِقُ النَّهارِ وَكُلٌّ فِى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ٤٠ ءوَآيَةٌ لَهُمْ أَنّا حَمَلْنا ذُرِّيَّتَهُمْ فِى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ٤١ء وَخَلَقْنا لَهُم مِنْ مِثْلِهِ ما يَرْكَبُونَ ٤٢ء وَإِنْ
نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلا صَرِيخَ لَهُمْ وَلا هُمْ يُنْقَذُونَ ٤٣ء إِلّا رَحْمَةً مِنّا وَمَتاعاً إِلى حِينٍ ٤٤ء وَإِذا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا ما بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَما خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ٤٥ ءوَما تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آياتِ رَبِّهِمْ إِلّا كانُوا عَنْها مُعْرِضِينَ ٤٦ء وَإِذا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمّا رَزَقَكُمُ اللّهُ قالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ آمَنُوا أَ نُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشآءُ اللّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلّا فِى ضَلالٍ مُبِينٍ ٤٧ء سُبْحانَ الْمُفَرِّجِ عَنْ كُلِّ مَحْزُونٍ، سُبْحانَ المُخَلِّصِ عَنْ كُلِّ
مَشْحُونٍ، سُبْحانَ الْمُنَفِّسُ عَنْ كُلِّ مَدْيُونٍ، سُبْحانَ العالِمُ عَنْ كُلِّ مَكْنُونٍ، سُبْحانَ مَنْ جَعَلَ خَزآئِنَهُ بَيْنَ الْكافِ وَالنُّونِ، سُبْحانَ مَنْ إِذا
أَرادَ شَيْئاً أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ، فَسُبْحانَ الَّذِى بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ. پس بگويـد: اَللَّهُمَّ افْتَحْ لِى أَبْوابَ رَحْمَتِكَ
وَأَبْوابَ خَزآئِنِكَ بِحَقِّ سُورَةِ يس وَبِفَضْلِكَ وَكَرَمِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ. پس صد مرتبه بگويـد: يا مُفَرِّجَ الهَمِّ. و پس از آن بگويد:
إِلٰهِى بِحَقِّ سِرِّ هـذِهِ الأَسْرارِ وَبِحَقِّ كَرَمِكَ الْخَفِيِّ وَبِحَقِّ اسْمِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَقْضِىَ حاجاتِنا يـا قاضِىَ الْحاجاتِ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ.
وَيَقُولُونَ مَتى هذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صادِقِينَ ٤٨ء ما يَنْظُرُونَ إِلّا صَيْحَةً واحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ٤٩ء فَلا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلا إِلى
أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ٥٠ء وَنُفِخَ فِى الصُّورِ فَإِذا هُمْ مِنَ الأَجْداثِ إِلى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ٥١ ءقالُوا يا وَيْلَنا مَنْ بَعَثَنا مِن مَرْقَدِنا هذا ما وَعَدَ الرَّحْمنُ
وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ٥٢ ءإِنْ كانَتْ إِلّا صَيْحَةً واحِدَةً فَإِذا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنا مُحْضَرُونَ ٥٣ ءفَالْيَوْمَ لا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئاً وَلا تُجْزَوْنَ إِلّا ما كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ٥٤ء إِنَّ أَصْحابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِى شُغُلٍ فاكِهُونَ ٥٥ء هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِى ظِلالٍ عَلَى الأَرآئِكِ مُتَّكِؤُونَ ٥٦ ءلَهُمْ فِيها فاكِهَةٌ وَلَهُمْ ما
يَدَّعُونَ ٥٧ء سَلامٌ قَوْلاً مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ ٥٨ ءوَامْتازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ٥٩ء أَ لَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يا بَنِى آدَمَ أَنْ لا تَعْبُدُوا الشَّيْطانَ إِنَّهُ
لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ٦٠ء سُبْحانَ الْمُفَرِّجُ عَنْ كُلِّ مَحْزُونٍ، سُبْحانَ الْمُخَلِّصُ عَنْ كُلِّ مَشْحُونٍ، سُبْحانَ الْمُنَفِّسُ عَنْ كُلِّ مَدْيُونٍ، سُبْحانَ
العالِمُ عَنْ كُلِّ مَكْنُونٍ، سُبْحانَ مَنْ جَعَلَ خَزآئِنَهُ بَيْنَ الْكافِ وَالنُّونِ، سُبْحانَ مَنْ إِذا أَرادَ شَيْئاً أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ، فَسُبْحانَ الَّذِى
بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ. پس بگويـد: اَللَّهُمَّ افْتَحْ لِى أَبْوابَ رَحْمَتِكَ وَأَبْوابَ خَزآئِنِكَ بِحَقِّ سُورَةِ يس وَبِفَضْلِكَ
وَكَرَمِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ. پس صد مرتبه بگويـد: يا مُفَرِّجَ الهَمِّ. و پس از آن بگويـد: إِلٰهِى بِحَقِّ سِرِّ هـذِهِ الأَسْرارِ وَبِحَقِّ كَرَمِكَ
الْخَفِيِّ وَبِحَقِّ اسْمِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَقْضِىَ حاجاتِنا يا قاضِىَ الْحاجاتِ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ. وَأَنِ اعْبُدُونِى هـذا صِراطٌ مُسْتَقِيمٌ ٦١ء وَلَقَدْ
أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلاًّ كَثِيراً أَ فَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ٦٢ء هـذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِى كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ٦٣ء اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِما كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ٦٤ ءالْيَوْمَ نَخْتِمُ
عَلى أَفْواهِهِمْ وَتُكَلِّمُنا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِما كانُوا يَكْسِبُونَ ٦٥ ءوَلَوْ نَشآءُ لَطَمَسْنا عَلى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّراطَ فَأَنّى يُبْصِرُونَ
٦٦ء وَلَوْ نَشآءُ لَمَسَخْناهُمْ عَلى مَكانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطاعُوا مُضِيّاً وَلا يَرْجِعُونَ ٦٧ء وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ أَفَلا يَعْقِلُونَ ٦٨ء وَما عَلَّمْناهُ
الشِّعْرَ وَما يَنْبَغِى لَهُ إِنْ هُوَ إِلّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ٦٩ ءمَشْحُونٍ، سُبْحانَ الْمُنَفِّسُ عَنْ كُلِّ مَدْيُونٍ، سُبْحانَ العالِمُ عَنْ كُلِّ مَكْنُونٍ، سُبْحانَ
مَنْ جَعَلَ خَزآئِنَهُ بَيْنَ الْكافِ وَالنُّونِ، سُبْحانَ مَنْ إِذا أَرادَ شَيْئاً أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ، فَسُبْحانَ الَّذِى بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ

تُرْجَعُونَ. پس بگوید: اَللَّهُمَّ افْتَحْ لِی أَبْوابَ رَحْمَتِکَ وَأَبْوابَ خَزآئِنِکَ بِحَقِّ سُورَةِ یس وَبِفَضْلِکَ وَکَرَمِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ. پس صد مرتبه بگوید: یا مُفَرِّجَ الهَمِّ. و پس از آن بگوید: إِلهِی بِحَقِّ سِرِّ هذِهِ الأَسْرارِ وَبِحَقِّ کَرَمِکَ الْخَفِیِّ وَبِحَقِّ اسْمِکَ الْعَظِیمِ أَنْ تَقْضِیَ حاجاتِنا یا قاضِیَ الْحاجاتِ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ. لِیُنْذِرَ مَنْ کانَ حَیّاً وَیَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْکافِرِینَ ۷۰ء أَ وَلَمْ یَرَوْا أَنّا خَلَقْنا لَهُمْ مِمّا عَمِلَتْ أَیْدِینا أَنْعاماً فَهُمْ لَها مالِکُونَ ۷۱ ءوَذَلَّلْناها لَهُمْ فَمِنْها رَکُوبُهُمْ وَمِنْها یَأْکُلُونَ ۷۲ء وَلَهُمْ فِیها مَنافِعُ وَمَشارِبُ أَفَلا یَشْکُرُونَ ۷۳ ءوَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ یُنصَرُونَ ۷۴ء لا یَسْتَطِیعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ۷۵ء فَلا یَحْزُنْکَ قَوْلُهُمْ إِنّا نَعْلَمُ ما یُسِرُّونَ وَما یُعْلِنُونَ ۷۶ء أَ وَلَمْ یَرَ الإِنْسانُ أَنّا خَلَقْناهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذا هُوَ خَصِیمٌ مُبِینٌ ۷۷ ءسُبْحانَ الْمُفَرِّجِ عَنْ کُلِّ مَحْزُونٍ، سُبْحانَ الْمُخَلِّصُ عَنْ کُلِّ مَشْحُونٍ، سُبْحانَ الْمُنَفِّسُ عَنْ کُلِّ مَدْیُونٍ، سُبْحانَ العالِمُ عَنْ کُلِّ مَکْنُونٍ، سُبْحانَ مَنْ جَعَلَ خَزآئِنَهُ بَیْنَ الْکافِ وَالنُّونِ، سُبْحانَ مَنْ إِذا أَرادَ شَیْئاً أَنْ یَقُولَ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ، فَسُبْحانَ الَّذِی بِیَدِهِ مَلَکُوتُ کُلِّ شَیْءٍ وَإِلَیْهِ تُرْجَعُونَ. پس بگوید: اَللَّهُمَّ افْتَحْ لِی أَبْوابَ رَحْمَتِکَ وَأَبْوابَ خَزآئِنِکَ بِحَقِّ سُورَةِ یس وَبِفَضْلِکَ وَکَرَمِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ. پس صد مرتبه بگوید: یا مُفَرِّجَ الهَمِّ. و پس از آن بگوید: إِلهِی بِحَقِّ سِرِّ هذِهِ الأَسْرارِ وَبِحَقِّ کَرَمِکَ الْخَفِیِّ وَبِحَقِّ اسْمِکَ الْعَظِیمِ أَنْ تَقْضِیَ حاجاتِنا یا قاضِیَ الْحاجاتِ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ. وَضَرَبَ لَنا مَثَلاً وَنَسِیَ خَلْقَهُ قالَ مَنْ یُحْیِی الْعِظامَ وَهِیَ رَمِیمٌ ۷۸ء قُلْ یُحْیِیهَا الَّذِی أَنْشَأَها أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِکُلِّ خَلْقٍ عَلِیمٌ ۷۹ء اَلَّذِی جَعَلَ لَکُمْ مِنَ الشَّجَرِ الأَخْضَرِ ناراً فَإِذا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ۸۰ء أَ وَلَیْسَ الَّذِی خَلَقَ السَّماواتِ وَالأَرْضَ بِقادِرٍ عَلى أَنْ یَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلى وَهُوَ الْخَلّاقُ الْعَلِیمُ ۸۱ ءإِنَّما أَمْرُهُ إِذا أَرادَ شَیْئاً أَنْ یَقُولَ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ ۸۲ء فَسُبْحانَ الَّذِی بِیَدِهِ مَلَکُوتُ کُلِّ شَیْءٍ وَإِلَیْهِ تُرْجَعُونَ ۸۳ء سُبْحانَ الْمُفَرِّجِ عَنْ کُلِّ مَحْزُونٍ، سُبْحانَ الْمُخَلِّصُ عَنْ کُلِّ مَشْحُونٍ، سُبْحانَ الْمُنَفِّسُ عَنْ کُلِّ مَدْیُونٍ، سُبْحانَ العالِمُ عَنْ کُلِّ مَکْنُونٍ، سُبْحانَ مَنْ جَعَلَ خَزآئِنَهُ بَیْنَ الْکافِ وَالنُّونِ، سُبْحانَ مَنْ إِذا أَرادَ شَیْئاً أَنْ یَقُولَ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ، فَسُبْحانَ الَّذِی بِیَدِهِ مَلَکُوتُ کُلِّ شَیْءٍ وَإِلَیْهِ تُرْجَعُونَ. پس بگوید: اَللَّهُمَّ افْتَحْ لِی أَبْوابَ رَحْمَتِکَ وَأَبْوابَ خَزآئِنِکَ بِحَقِّ سُورَةِ یس وَبِفَضْلِکَ وَکَرَمِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ. پس صد مرتبه بگوید: یا مُفَرِّجَ الهَمِّ. و پس از آن بگوید: إِلهِی بِحَقِّ سِرِّ هذِهِ الأَسْرارِ وَبِحَقِّ کَرَمِکَ الْخَفِیِّ وَبِحَقِّ اسْمِکَ الْعَظِیمِ أَنْ تَقْضِیَ حاجاتِنا یا قاضِیَ الْحاجاتِ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ.

خواص سوره واقعهٔ

در بحار الانوار (ج ۹۲، ص ۳۰۷) محمد بن حمزه از امام صادق‌علیه السلام روایت کرده که فرمود: هر کس مشتاق است تا بهشت و چگونگی آن را دریابد، سوره واقعه را تلاوت کند و هر کس دوست دارد تا دوزخ و چگونگی آن را دریابد سوره لقمان را قرائت نماید. و نیز در بحار الانوار (ج ۸۷، ص ۱۸۰) زید شحّام از امام باقرعلیه السلام روایت کرده که فرمود: هر کس هر شب پیش از خواب سوره واقعه را تلاوت نماید، خداوند متعال را در حالی ملاقات می‌کند که رخسارش چون قرص ماه شب چهاردهم درخشان است. و نیز در بحار الانوار (ج ۸۹، ص ۳۰۹) ابوبصیر از امام صادق‌علیه السلام روایت کرده که فرمود: هر کس در هر شب جمعه سوره واقعه را تلاوت کند، خداوند او را دوست می‌دارد و محبّت او را در دل تمام مردم قرار می‌دهد و در دنیا هرگز روی بدبختی و تنگ‌دستی را نبیند و هیچ آسیبی از آسیب‌هایی که مخصوص دنیاست به او نمی‌رسد و از همراهان و هم نشینان امیر مؤمنان حضرت علی‌علیه السلام می‌گردد، و این سوره تنها به آن حضرت اختصاص دارد و دیگران با او در این فضیلت شریک نیستند. (ثواب الاعمال شیخ صدوق)

طریقه ختم سوره واقعه

۱. به جهت وسعت رزق ابتدا کند از شب شنبه و هر شب سه مرتبه بخواند و شب جمعه هشت بار بخواند تا مدّت پنج هفته به همین نحو و قبل از شروع در هر مرتبه از سوره این دعا را بخواند: اَللَّهُمَّ ارْزُقْنا رِزْقاً واسِعاً حَلالاً طَیِّباً مِنْ غَیْرِ کَدٍّ، اسْتَجِبْ دَعْوَتَنا مِنْ غَیْرِ

رَدٍّ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ الفَضِیحَتَیْنِ الفَقْرِ وَالدَّیْنِ، وَادْفَعْ عَنِّی هذَیْنِ بِحَقِّ الإمامَیْنِ السِّبْطَیْنِ الحَسَنِ وَالحُسَیْنِ، بِرَحْمَتِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ.
(۸۴) (۸۵) (۸۶) ۲. در هر ماهی که اوّلین روز آن دوشنبه باشد شروع کند. روز اوّل یک مرتبه، روز دوم دو مرتبه تا روز چهاردهم
چهارده مرتبه خوانده شود. در روز اول ماه هنگام شروع دو رکعت نماز حاجت بخواند و بعد از نماز تسبیح حضرت زهرا – سلام
اللَّه علیها – را بگوید و روزهای پنج شنبه بین این چهارده روز بعد از قرائت سوره واقعه این دعا را یک مرتبه بخواند: بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمنِ الرَّحِیم یا واجِدُ یا ماجِدُ، یا جَوادُ یا حَلِیمُ، وَیا حَنّانُ یا مَنّانُ یا کَرِیمُ، أَسْئَلُکَ تُحْفَةً مِنْ تُحَفاتِکَ تَلُمُّ بِها شَعْثِی، وَتُقْضی بِها
دَیْنِی، وَأَصْلِحُ بِها شَأْنِی، بِرَحْمَتِکَ یا سَیِّدِی اَللَّهُمَّ إنْ کانَ رِزْقِی فِی السَّماءِ فَأَنْزِلْهُ، وَإنْ کانَ فِی الأَرْضِ فَأَخْرِجْهُ، وَإنْ کانَ بَعِیداً
فَقَرِّبْهُ، وَإنْ کانَ قَرِیباً فَیَسِّرْهُ، وَإنْ کانَ قَلِیلاً فَکَثِّرْهُ، وَإنْ کانَ کَثِیراً فَبارِکْ لِی فِیهِ فَأَرْسِلْهُ عَلی أَیْدِی خِیارِ خَلْقِکَ وَلا تَحْوَجْنِی إلی
شِرارِ خَلْقِکَ، وَإنْ لَمْ تَکُنْ فَکَوِّنْهُ بِکَیْنُونِیَّتِکَ وَوَحْدانِیَّتِکَ. اَللَّهُمَّ انْقَلِبْ إلی حَیْثُ أَکُونُ، وَلا تَنْقُلْنِی إلَیْهِ حَیْثُ یَکُونُ، إنَّکَ عَلی کُلِّ
شَیْءٍ قَدِیرٌ. یا رَحِیمُ یا غَنِیُّ، وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ أَتْمِمْ عَلَیْنا نِعْمَتَکَ، وَهَنِّئْنا کَرامَتَکَ بِرَحْمَتِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ
الرَّحِیم إذا وَقَعَتِ الْواقِعَةُ ۸۷ء لَیْسَ لِوَقْعَتِها کاذِبَةٌ ۸۸ء خافِضَةٌ رافِعَةٌ ۸۹ء إذا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجّاً ۹۰ء وَبُسَّتِ الْجِبالُ بَسّاً ۹۱ء فَکانَتْ
هَباءً مُنْبَثّاً ۹۲ء وَکُنْتُمْ أَزْواجاً ثَلاثَةً ۹۳ء فَأَصْحابُ الْمَیْمَنَةِ ما أَصْحابُ الْمَیْمَنَةِ ۹۴ء وَأَصْحابُ الْمَشْئَمَةِ ما أَصْحابُ الْمَشْئَمَةِ ۹۵ء
وَالسّابِقُونَ السّابِقُونَ ۹۶ ءأُوْلئِکَ الْمُقَرَّبُونَ ۹۷ء فِی جَنّاتِ النَّعِیم ۹۸ء ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِینَ ۹۹ ءوَقَلِیلٌ مِنَ الْآخِرِینَ ۱۰۰ ءعَلی سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ
۱۰۱ء مُتَّکِئِینَ عَلَیْها مُتَقابِلِینَ ۱۰۲ء یَطُوفُ عَلَیْهِمْ وِلْدانٌ مُخَلَّدُونَ ۱۰۳ ءبِأَکْوابٍ وَأَبارِیقَ وَکَأْسٍ مِنْ مَعِینٍ ۱۰۴ء لا یُصَدَّعُونَ عَنْها وَلا
یُنْزِفُونَ ۱۰۵ء وَفاکِهَةٍ مِمّا یَتَخَیَّرُونَ ۱۰۶ء وَلَحْمِ طَیْرٍ مِمّا یَشْتَهُونَ ۱۰۷ء وَحُورٌ عِینٌ ۱۰۸ ءکَأَمْثالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَکْنُونِ ۱۰۹ ءجَزاءً بِما کانُوا
یَعْمَلُونَ ۱۱۰ ءلا یَسْمَعُونَ فِیها لَغْواً وَلا تَأْثِیماً ۱۱۱ء إلّا قِیلاً سَلاماً سَلاماً ۱۱۲ ءوَأَصْحابُ الْیَمِینِ ما أَصْحابُ الْیَمِینِ ۱۱۳ء فِی سِدْرٍ
مَخْضُودٍ ۱۱۴ ءوَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ۱۱۵ء وَظِلٍ مَمْدُودٍ ۱۱۶ ءوَماءٍ مَسْکُوبٍ ۱۱۷ء وَفاکِهَةٍ کَثِیرَةٍ ۱۱۸ء لا مَقْطُوعَةٍ وَلا مَمْنُوعَةٍ ۱۱۹ء وَفُرُشٍ
مَرْفُوعَةٍ ۱۲۰ ءإنّا أَنْشَأْناهُنَّ إنشاءاً ۱۲۱ ءفَجَعَلْناهُنَّ أَبْکاراً ۱۲۲ء عُرُباً أَتْراباً ۱۲۳ ءلِأَصْحابِ الْیَمِینِ ۱۲۴ ءثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِینَ ۱۲۵ء وَثُلَّةٌ مِنَ
الْآخِرِینَ ۱۲۶ء وَأَصْحابُ الشِّمالِ ما أَصْحابُ الشِّمالِ ۱۲۷ء فِی سَمُومٍ وَحَمِیمٍ ۱۲۸ء وَظِلٍّ مِنْ یَحْمُومٍ ۱۲۹ء لا بارِدٍ وَلا کَرِیمٍ ۱۳۰
ءإنَّهُمْ کانُوا قَبْلَ ذلِکَ مُتْرَفِینَ ۱۳۱ ءوَکانُوا یُصِرُّونَ عَلَی الْحِنْثِ الْعَظِیمِ ۱۳۲ء وَکانُوا یَقُولُونَ ءَ إذا مِتْنا وَکُنّا تُراباً وَعِظاماً ءَ إنّا لَمَبْعُوثُونَ
۱۳۳ء أَوَ آباؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۱۳۴ء قُلْ إنَّ الْأَوَّلِینَ وَالْآخِرِینَ ۱۳۵ ءلَمَجْمُوعُونَ إلی مِیقاتِ یَوْمٍ مَعْلُومٍ ۱۳۶ء ثُمَّ إنَّکُمْ أَیُّهَا الضّالُّونَ
الْمُکَذِّبُونَ ۱۳۷ ءلَآکِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ ۱۳۸ء فَمالِؤُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۱۳۹ء فَشارِبُونَ عَلَیْهِ مِنَ الْحَمِیمِ ۱۴۰ء فَشارِبُونَ شُرْبَ الْهِیمِ
۱۴۱ء هذا نُزُلُهُمْ یَوْمَ الدِّینِ ۱۴۲ء نَحْنُ خَلَقْناکُمْ فَلَوْلا تُصَدِّقُونَ ۱۴۳ء أَ فَرَأَیْتُمْ ما تُمْنُونَ ۱۴۴ء ءَ أَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخالِقُونَ ۱۴۵ء
نَحْنُ قَدَّرْنا بَیْنَکُمُ الْمَوْتَ وَما نَحْنُ بِمَسْبُوقِینَ ۱۴۶ ءعَلی أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثالَکُمْ وَنُنْشِئَکُمْ فِیما لا تَعْلَمُونَ ۱۴۷ء وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولی فَلَوْلا
تَذَکَّرُونَ ۱۴۸ء أَ فَرَأَیْتُمْ ما تَحْرُثُونَ ۱۴۹ ءءَ أَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزّارِعُونَ ۱۵۰ء لَوْ نَشاءُ لَجَعَلْناهُ حُطاماً فَظَلْتُمْ تَفَکَّهُونَ ۱۵۱ ءإنّا
لَمُغْرَمُونَ ۱۵۲ء بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۱۵۳ء أَ فَرَأَیْتُمُ الْماءَ الَّذِی تَشْرَبُونَ ۱۵۴ء ءَ أَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ۱۵۵ء لَوْ نَشاءُ
جَعَلْناهُ أُجاجاً فَلَوْلا تَشْکُرُونَ ۱۵۶ ءأَ فَرَأَیْتُمُ النّارَ الَّتِی تُورُونَ ۱۵۷ ءءَ أَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَها أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِؤُونَ ۱۵۸ء نَحْنُ جَعَلْناها تَذْکِرَةً
وَمَتاعاً لِلْمُقْوِینَ ۱۵۹ء فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّکَ الْعَظِیمِ ۱۶۰ء فَلا أُقْسِمُ بِمَواقِعِ النُّجُومِ ۱۶۱ء وَإنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِیمٌ ۱۶۲ء إنَّهُ لَقُرْآنٌ کَرِیمٌ
۱۶۳ء فِی کِتابٍ مَکْنُونٍ ۱۶۴ ءلا یَمَسُّهُ إلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۱۶۵ ءتَنْزِیلٌ مِنْ رَبِّ الْعالَمِینَ ۱۶۶ ءأَ فَبِهذَا الْحَدِیثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ۱۶۷ ءوَتَجْعَلُونَ
رِزْقَکُمْ أَنَّکُمْ تُکَذِّبُونَ ۱۶۸ء فَلَوْلا إذا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ۱۶۹ ءوَ أَنْتُمْ حِینَئِذٍ تَنْظُرُونَ ۱۷۰ ءوَنَحْنُ أَقْرَبُ إلَیْهِ مِنْکُمْ وَلکِنْ لا تُبْصِرُونَ ۱۷۱ء
فَلَوْلا إنْ کُنْتُمْ غَیْرَ مَدِینِینَ ۱۷۲ ءتَرْجِعُونَها إنْ کُنْتُمْ صادِقِینَ ۱۷۳ء فَأَمّا إنْ کانَ مِنَ الْمُقَرَّبِینَ ۱۷۴ء فَرَوْحٌ وَرَیْحانٌ وَجَنَّةُ نَعِیمٍ ۱۷۵ء وَأَمّا
إنْ کانَ مِنْ أَصْحابِ الْیَمِینِ ۱۷۶ء فَسَلامٌ لَکَ مِنْ أَصْحابِ الْیَمِینِ ۱۷۷ ءوَأَمّا إنْ کانَ مِنَ الْمُکَذِّبِینَ الضّالِّینَ ۱۷۸ ءفَنُزُلٌ مِنْ حَمِیمٍ
۱۷۹ ءوَتَصْلِیَةُ جَحِیمٍ ۱۸۰ء إنَّ هذا لَهُوَ حَقُّ الْیَقِینِ ۱۸۱ء فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّکَ الْعَظِیمِ ۱۸۲ء صَدَقَ اللَّهُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ

دعای توسّل

علّامه مجلسی‌رحمه الله در کتاب شریف بحار الانوار (جلد ۱۰۲، صفحه ۲۴۷) می‌فرماید: در بعضی از کتاب‌های معتبر نقل کرده‌اند که محمد بن بابویه (شیخ صدوق‌رحمه الله) این دعا را از ائمّه اطهارعلیهم السلام نقل کرده و گفته است: آن را در هر موردی که خواندم، اثر اجابت آن را بلافاصله مشاهده نمودم. اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُکَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ. یا أَبَا القاسِمِ یا رَسُولَ اللَّهِ یا إِمامَ الرَّحْمَةِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللَّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللَّهِ یا أَبَا الحَسَنِ یا أَمِیرَ المُؤْمِنِینَ یا عَلِیَّ بْنَ أَبِی طالِبٍ - عَلَیْهِ السَّلامُ - یا حُجَّةَ اللَّهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللَّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللَّهِ یا فاطِمَةَ الزَّهْراءِ یا بِنْتَ مُحَمَّدٍ یا قُرَّةَ عَیْنِ الرَّسُولِ - عَلَیْهَا السَّلامُ - یا سَیِّدَتَنا وَمَوْلاتَنا إِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکِ إِلَی اللَّهِ وَقَدَّمْناکِ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجِیهَةً عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعِی لَنا عِنْدَ اللَّهِ یا أَبا مُحَمَّدٍ یا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ أَیُّهَا الْمُجْتَبی یَابْنَ رَسُولِ اللَّهِ یا حُجَّةَ اللَّهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللَّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللَّهِ یا أَبا عَبْدِ اللَّهِ یا حُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ أَیُّهَا الشَّهِیدُ یَابْنَ رَسُولِ اللَّهِ یا حُجَّةَ اللَّهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللَّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللَّهِ یا أَبَا الحَسَنِ یا عَلِیَّ بْنَ الحُسَیْنِ یا زَیْنَ العابِدِینَ یَابْنَ رَسُولِ اللَّهِ یا حُجَّةَ اللَّهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللَّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللَّهِ یا أَبا جَعْفَرٍ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ أَیُّهَا الباقِرُ یَابْنَ رَسُولِ اللَّهِ یا حُجَّةَ اللَّهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللَّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللَّهِ یا أَبا عَبْدِ اللَّهِ یا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ أَیُّهَا الصّادِقُ یَابْنَ رَسُولِ اللَّهِ یا حُجَّةَ اللَّهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللَّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللَّهِ یا أَبَا الحَسَنِ یا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ أَیُّهَا الکاظِمُ یَابْنَ رَسُولِ اللَّهِ یا حُجَّةَ اللَّهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللَّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللَّهِ یا أَبَا الحَسَنِ یا عَلِیَّ بْنَ مُوسی أَیُّهَا الرِّضا یَابْنَ رَسُولِ اللَّهِ یا حُجَّةَ اللَّهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللَّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللَّهِ یا أَبا جَعْفَرٍ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ أَیُّهَا التَّقِیُّ الجَوادُ یَابْنَ رَسُولِ اللَّهِ یا حُجَّةَ اللَّهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللَّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللَّهِ یا أَبَا الحَسَنِ یا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ أَیُّهَا الهادِی النَّقِیُّ یَابْنَ رَسُولِ اللَّهِ یا حُجَّةَ اللَّهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللَّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللَّهِ یا أَبا مُحَمَّدٍ یا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ أَیُّهَا الزَّکِیُّ العَسْکَرِیُّ یَابْنَ رَسُولِ اللَّهِ یا حُجَّةَ اللَّهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللَّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللَّهِ یا وَصِیَّ الحَسَنِ وَالخَلَفَ الحُجَّةَ أَیُّهَا القآئِمُ المُنْتَظَرُ المَهْدِیُّ یَابْنَ رَسُولِ اللَّهِ یا حُجَّةَ اللَّهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِکَ إِلَی اللَّهِ وَقَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللَّهِ آنگاه حاجات خود را از خدا بخواهد پس بگوید: یا سادَتِی وَمَوالِیَّ إِنّی تَوَجَّهْتُ بِکُمْ أَئِمَّتِی وَعُدَّتِی لِیَوْمِ فَقْرِی وَحاجَتِی إِلَی اللَّهِ وَتَوَسَّلْتُ بِکُمْ إِلَی اللَّهِ وَاسْتَشْفَعْتُ بِکُمْ إِلَی اللَّهِ فَاشْفَعُوا لِی عِنْدَ اللَّهِ وَاسْتَنْقِذُونِی مِنْ ذُنُوبِی عِنْدَ اللَّهِ فَإِنَّکُمْ وَسِیلَتِی إِلَی اللَّهِ وَبِحُبِّکُمْ وَبِقُرْبِکُمْ أَرْجُو نَجاةً مِنَ اللَّهِ فَکُونُوا عِنْدَ اللَّهِ رَجآئِی یا سادَتِی یا أَوْلِیآءَ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ وَلَعَنَ اللَّهُ أَعْدآءَ اللَّهِ ظالِمِیهِمْ مِنَ الأَوَّلِینَ وَالآخِرِینَ آمِینَ رَبَّ العالَمِینَ.

اهمّیت زیارت امام حسین‌علیه السلام

در کتاب شریف امالی شیخ صدوق (ص ۱۴۳) چنین آمده است: امام باقرعلیه السلام فرمود: زیارت امام حسین‌علیه السلام را به شیعیان ما دستور دهید، زیرا زیارت آن حضرت موجب دفع ویرانی و غرق شدن و آتش سوزی و طعمه درندگان شدن می‌گردد و

زیارت او از جانب خداوند واجب است بر هر کسی که اقرار به امام آن حضرت نماید. و نیز در بحار الانوار (ج ۹۸، ص ۱۰۴) به نقل از ابوبصیر آمده است: امام باقرعلیه السلام فرمود: هر کس دوست دارد جایگاهش در بهشت باشد، زیارت مظلوم را ترک نکند. عرض کردم: مظلوم کیست؟ حضرت فرمود: امام حسین‌علیه السلام مدفون کربلا، هر کس به اشتیاق او و دوستی و محبّت رسول اکرم و دوستی فاطمه زهرا و دوستی امیر المؤمنین - علیهم السلام - او را زیارت کند، خدایش در کنار سفره‌های بهشت می‌نشاند، با آن بزرگواران مشغول خوردن باشد در حالی که مردم در موقف حساب قرار دارند.

آثار اخروی و دنیوی زیارت عاشورا

۱. رفع عذاب قبر. ۲. امان از آتش. ۳. برآورده شدن حاجات. ۴. دفع بلا و فقر. ۵. جلوگیری از مُردن بد. و فواید بی‌شمار دیگر...

کیفیت و سند زیارت عاشورا

در کتاب شریف بحار الانوار (ج ۱۰۱، ص ۲۹۱) چنین آمده است: علقمه بن محمد حضرمی می‌گوید: به ابی جعفر (امام باقرعلیه السلام) گفتم: به من دعایی تعلیم فرما که در این روز (عاشورا) هنگام زیارت آن حضرت (امام حسین‌علیه السلام) آن را بخوانم و دعایی تعلیم فرما تا او را از نزدیک یا از خانه‌ام و یا از راه دور زیارت کنم. حضرت باقرعلیه السلام فرمود: ای علقمه! پس از آنکه به آن حضرت با اشاره سلام کردی، دو رکعت نماز بگزار و پس از آن این زیارت (زیارت عاشورا) را بخوان. پس هنگامی که این زیارت را خواندی، در حقیقت او را به چیزی خوانده‌ای که هر کس از ملائکه بخواهد او را زیارت کند، به آن می‌خواند. خداوند برای تو هزار هزار حسنه می‌نویسد و از تو هزار هزار گناه و خطا محو می‌نماید، تو را هزار هزار درجه بالا می‌برد و جزء کسانی می‌باشی که در رکاب حضرت به شهادت رسیده‌اند، حتّی در درجات آنها هم شریک می‌شوی و به عنوان شهدایی که با او شهید شده‌اند شناخته می‌شوی و برای تو ثواب هر پیامبر و رسول و هر کس که حسین‌علیه السلام را از زمان شهادتش تا به حال زیارت کرده، می‌نویسند. سپس فرمود: ای علقمه! اگر توانستی هر روز از عمرت آن حضرت را با این زیارت (عاشورا) زیارت کنی، این کار را انجام بده. پس برای تو - ان شاء اللّه - ثواب تمام این زیارات است. اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا أَباعَبْدِ اللّهِ. اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ رَسُولِ اللّهِ. اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ أَمیرِالمُؤْمِنینَ وَابْنَ سَیِّدِ الوَصِیّینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ العالَمینَ. اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ثارَ اللّهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالوِتْرَ المَوْتُورَ. اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلَی الأَرْواحِ الَّتِی حَلَّتْ بِفِنآئِکَ عَلَیْکُمْ مِنِّی جَمیعاً سَلامُ اللّهِ أَبَداً ما بَقِیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ. یا أَباعَبْدِ اللّهِ! لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِیَّةُ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ المُصیبَةُ بِکَ عَلَیْنا وَعَلی جَمیعِ أَهْلِ الإِسْلامِ. وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصیبَتُکَ فِی السَّماواتِ عَلی جَمیعِ أَهْلِ السَّماواتِ. فَلَعَنَ اللّهُ أُمَّةً أَسَّسَتْ أَساسَ الظُّلْمِ وَالجَوْرِ عَلَیْکُمْ أَهْلَ البَیْتِ. وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّةً دَفَعَتْکُمْ عَنْ مَقامِکُمْ وَأَزالَتْکُمْ عَنْ مَراتِبِکُمُ الَّتِی رَتَّبَکُمُ اللّهُ فِیها. وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّةً قَتَلَتْکُمْ. وَلَعَنَ اللّهُ المُمَهِّدینَ لَهُمْ بِالتَّمْکینِ مِنْ قِتالِکُمْ. بَرِئْتُ إِلَی اللّهِ وَإِلَیْکُمْ مِنْهُمْ وَمِنْ أَشْیاعِهِمْ وَأَتْباعِهِمْ وَأَوْلِیآئِهِمْ. یا أَباعَبْدِ اللّهِ! إِنِّی سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَکُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَکُمْ إِلی یَوْمِ القِیامَةِ. وَلَعَنَ اللّهُ آلَ زِیادٍ وَآلَ مَرْوانَ، وَلَعَنَ اللّهُ بَنِی أُمَیَّةَ قاطِبَةً، وَلَعَنَ اللّهُ ابْنَ مَرْجانَةَ وَلَعَنَ اللّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ اللّهُ شِمْراً. وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَأَلْجَمَتْ وَتَنَقَّبَتْ لِقِتالِکَ. بِأَبِی أَنْتَ وَأُمِّی لَقَدْ عَظُمَ مُصابِی بِکَ. فَأَسْئَلُ اللّهَ الَّذِی أَکْرَمَ مَقامَکَ وَأَکْرَمَنِی بِکَ أَنْ یَرْزُقَنِی طَلَبَ ثارِکَ مَعَ إِمامٍ مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَیْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ. اَللّهُمَّ اجْعَلْنِی عِنْدَکَ وَجِیهاً بِالحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ فِی الدُّنْیا وَالآخِرَةِ. یا أَباعَبْدِ اللّهِ! إِنِّی أَتَقَرَّبُ إِلَی اللّهِ وَإِلی رَسُولِهِ وَإِلی أَمیرِ المُؤْمِنینَ وَإِلی فاطِمَةَ وَإِلَی الحَسَنِ وَإِلَیْکَ بِمُوالاتِکَ وَبِالبَرآئَةِ مِمَّنْ قاتَلَکَ وَنَصَبَ لَکَ الحَرْبَ وَبِالبَرآئَةِ مِمَّنْ أَسَّسَ أَساسَ الظُّلْمِ وَالجَوْرِ عَلَیْکُمْ، وَأَبْرَءُ إِلَی اللّهِ وَإِلی رَسُولِهِ مِمَّنْ أَسَّسَ أَساسَ ذلِکَ وَبَنی عَلَیْهِ بُنْیانَهُ، وَجَری فِی ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَیْکُمْ وَعَلی أَشْیاعِکُمْ. بَرِئْتُ إِلَی اللّهِ وَإِلَیْکُمْ مِنْهُمْ. وَأَتَقَرَّبُ إِلَی اللّهِ ثُمَّ إِلَیْکُمْ بِمُوالاتِکُمْ وَمُوالاةِ وَلِیِّکُمْ. وَبِالبَرآئَةِ مِنْ أَعْدآئِکُمْ وَالنّاصِبینَ لَکُمُ الحَرْبَ. وَبِالبَرآئَةِ مِنْ أَشْیاعِهِمْ وَأَتْباعِهِمْ. إِنِّی سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَکُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَکُمْ وَوَلِیٌّ لِمَنْ والاکُمْ

وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداكُمْ. فَأَسْئَلُ اللَّهَ الَّذِی أَكْرَمَنِی بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ أَوْلِيآئِكُمْ. وَرَزَقَنِی البَرآئَةَ مِنْ أَعْدآئِكُمْ أَنْ يَجْعَلَنِی مَعَكُمْ فِی الدُّنْيا وَالآخِرَةِ، وَأَنْ يُثَبِّتَ لِی عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِی الدُّنْيا وَالآخِرَةِ، وَأَسْئَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِی المَقامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأَنْ يَرْزُقَنِی طَلَبَ ثارِكُمْ مَعَ إِمامٍ هُدىً ظاهِرٍ ناطِقٍ بِالحَقِّ مِنْكُمْ وَأَسْئَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذِی لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِيَنِی بِمُصابِی بِكُمْ أَفْضَلَ ما يُعْطِی مُصاباً بِمُصِيبَتِهِ مُصِيبَةً ما أَعْظَمَها وَأَعْظَمَ رَزِيَّتَها فِی الإِسْلامِ وَفِی جَمِيعِ السَّماواتِ وَالأَرْضِ. اَللَّهُمَّ اجْعَلْنِی فِی مَقامِی هذا مِمَّنْ تَنالُهُ مِنْكَ صَلَواتٌ وَ رَحْمَةٌ وَ مَغْفِرَةٌ. اَللَّهُمَّ اجْعَلْ مَحْيایَ مَحْيا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَماتِی مَماتَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ. اَللَّهُمَّ إِنَّ هذا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو أُمَيَّةَ وَابْنُ آكِلَةِ الأَكْبادِ، اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ عَلى لِسانِكَ وَلِسانِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِی كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ. اَللَّهُمَّ الْعَنْ أَباسُفْيانَ وَمُعاوِيَةَ وَيَزِيدَ بْنَ مُعاوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الآبِدِينَ. وَهذا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ آلُ زِيادٍ وَآلُ مَرْوانَ بِقَتْلِهِمُ الحُسَيْنَ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِ. اَللَّهُمَّ فَضاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَالعَذابَ الأَلِيمَ. اَللَّهُمَّ إِنِّی أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِی هذَا اليَوْمِ وَفِی مَوْقِفِی هذا وَأَيّامَ حَياتِی بِالبَرآئَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَبِالمُوالاةِ لِنَبِيِّكَ وَآلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلامُ. پس صد مرتبه می گویی: اَللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرَ تابِعٍ لَهُ عَلى ذلِكَ. اَللَّهُمَّ الْعَنِ العِصابَةَ الَّتِی جاهَدَتِ الحُسَيْنَ وَشايَعَتْ وَبايَعَتْ وَتابَعَتْ عَلى قَتْلِهِ. اَللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعاً. پس صد مرتبه می گویی: اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا أَباعَبْدِ اللَّهِ وَعَلَى الأَرْواحِ الَّتِی حَلَّتْ بِفِنآئِكَ، عَلَيْكَ مِنِّی سَلامُ اللَّهِ أَبَداً ما بَقِيتُ وَبَقِیَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ. وَلا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ العَهْدِ مِنِّی لِزِيارَتِكُمْ. اَلسَّلامُ عَلَى الحُسَيْنِ وَعَلى عَلِیِّ بْنِ الحُسَيْنِ وَعَلى أَوْلادِ الحُسَيْنِ وَعَلى أَصْحابِ الحُسَيْنِ. پس می گویی: اَللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوَّلَ ظالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّی، وَابْدَءْ بِهِ أَوَّلاً ثُمَّ الثّانِیَ وَالثّالِثَ وَالرّابِعَ. اَللَّهُمَّ الْعَنْ يَزِيدَ خامِساً، وَالعَنْ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ زِيادٍ وَابْنَ مَرْجانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَ شِمْراً، وَ آلَ أَبِی سُفْيانَ وَ آلَ زِيادٍ وَ آلَ مَرْوانَ إِلى يَوْمِ القِيامَةِ. پس به سجده رفته و می گویی: اَللَّهُمَّ لَكَ الحَمْدُ حَمْدَ الشّاكِرِينَ لَكَ عَلى مُصابِهِمْ، اَلحَمْدُ لِلَّهِ عَلى عَظِيمِ رَزِيَّتِی. اَللَّهُمَّ ارْزُقْنِی شَفاعَةَ الحُسَيْنِ يَوْمَ الوُرُودِ وَثَبِّتْ لِی قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الحُسَيْنِ وَأَصْحابِ الحُسَيْنِ الَّذِينَ بَذَلُوا مُهَجَهُمْ دُونَ الحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ. اَللَّهُمَّ عَظُمَ البَلآءُ وَبَرِحَ الخَفآءُ وَانْكَشَفَ الغِطآءُ وَضاقَتِ الأَرْضُ بِما وَسِعَتِ السَّمآءُ وَإِلَيْكَ يا رَبِّ المُشْتَكى وَعَلَيْكَ المُعَوَّلُ فِی الشِّدَّةِ وَالرَّخآءِ. اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذِينَ أَمَرْتَنا بِطاعَتِهِمْ، وَعَجِّلِ اللَّهُمَّ فَرَجَهُمْ بِقآئِمِهِمْ، وَأَظْهِرْ إِعْزازَهُ. يا مُحَمَّدُ يا عَلِیُّ! يا عَلِیُّ يا مُحَمَّدُ! اِكْفِيانِی فَإِنَّكُما كافِيایَ! يا مُحَمَّدُ يا عَلِیُّ! يا عَلِیُّ يا مُحَمَّدُ! اُنْصُرانِی فَإِنَّكُما ناصِرایَ! يا مُحَمَّدُ يا عَلِیُّ! يا عَلِیُّ يا مُحَمَّدُ! اِحْفِظانِی فَإِنَّكُما حافِظایَ! يا مَوْلایَ يا صاحِبَ الزَّمانِ (سه بار) اَلغَوْثَ اَلغَوْثَ اَلغَوْثَ! أَدْرِكْنِی أَدْرِكْنِی أَدْرِكْنِی! اَلأَمانَ اَلأَمانَ اَلأَمانَ! بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ اَللَّهُمَّ كُنْ لِوَلِيِّكَ الحُجَّةِ بْنِ الحَسَنِ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَعَلى آبآئِهِ فِی هذِهِ السّاعَةِ وَفِی كُلِّ ساعَةٍ وَلِيّاً وَحافِظاً وَقآئِداً وَناصِراً وَدَلِيلاً وَعَيْناً حَتّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعاً وَتُمَتِّعَهُ فِيها طَوِيلاً

اعمال مسجد مقدس جمکران

بنابر نقل مرحوم محدّث نوری در کتاب شریف نجم الثاقب، حضرت امام عصر – ارواحنا له الفداء – خطاب به حسن بن مثله جمکرانی فرمودند: به مردم بگو تا بدین موضع رغبت نمایند و آن را عزیز دارند و در آن چهار رکعت نماز بجای آورند: الف) دو رکعت نماز تحیّت مسجد: در هر رکعت بعد از سوره حمد، هفت مرتبه سوره توحید «قل هو اللّه أحد» را بخوانید و در رکوع هفت مرتبه «سبحان ربّی العظیم وبحمده» و در سجده هفت مرتبه «سبحان ربّی الأعلی وبحمده» بگویید. ب) دو رکعت نماز صاحب الزمانعلیه السلام: در هر رکعت، هنگام خواندن سوره حمد، چون به آیه «إیّاك نعبد و إیّاك نستعین» رسیدید، این آیه را صد مرتبه تکرار کنید، سپس سوره حمد را تمام کرده و سوره توحید «قل هو اللّه أحد» را یک مرتبه خوانده، و در رکوع هفت مرتبه» سبحان ربّی العظیم وبحمده» و در سجده هفت مرتبه «سبحان ربّی الأعلی وبحمده» بگویید. پس از پایان نماز، تسبیحات حضرت فاطمه زهراعلیها السلام را گفته، سپس سر به سجده گذارده و صد مرتبه صلوات بفرستید. امامعلیه السلام فرمودند: «مَنْ صَلّيها فَكَأَنَّما صَلّى فِی البَيْتِ العَتِيقِ» هر کس این نماز را بخواند، گویا در کعبه نماز خوانده است.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحیم جاهِدُوا بِأَمْوالِکُمْ وَ أَنْفُسِکُمْ فی سَبیلِ اللَّهِ ذلِکُمْ خَیْرٌ لَکُمْ إِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱) با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹ بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند. مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است. اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید. از جمله فعالیتهای گسترده مرکز : الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و... د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴) ز)طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و... ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ... ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶ وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵(۰۳۱۱) نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی

این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله. شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت :۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳و شماره حساب شبا : IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱-۰۶۰۹-۵۳به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان – خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کَرَم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید». التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بِدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟». [سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد». مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».